

कार्णिःशुकः अच्युतोधैर्यादितिशेषः ॥ ४५ ॥ इतिशांति०मो०नै०भा०पंचविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अनेनविधिनाकार्णिस्तदहःशेषमच्युतः ॥ तांचरात्रिनृपकुलेवर्तयामासभारत॥४५॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०प०शुकोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकत्रि
शततमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्मउवाच ततःसराजाजनकोमंत्रिभिःसहभारत ॥ पुरःपुरोहितंरुत्वासर्वाण्यंतःपुराणिच ॥ १ ॥
आसनंचपुरस्कृत्यरत्नानिविविधानिच ॥ शिरसाचार्यमादायगुरुपुत्रंसमभ्यगात् ॥ २ ॥ सतदासनमादायबहुरत्नविभूषितं ॥ स्पृष्ट्वास्तरणसंस्तीर्णंसर्वतोभ
द्रमृद्धिमत् ॥ ३ ॥ पुरोधसासंगृहीतंहस्तेनालभ्यपार्थिवः ॥ प्रददौगुरुपुत्रायशुकायपरमार्चितं ॥ ४ ॥ तत्रोपविष्टंतंकार्णिशास्त्रतःप्रत्यपूजयत् ॥ पाद्यंनिवेद्य
प्रथममर्घ्यंगांचन्यवेदयत् ॥ ५ ॥ सचतामंत्रवत्पूजांप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ प्रतिगृह्यतुतांपूजांजनकाद्विजसत्तमः ॥ ६ ॥ गांचैवसमनुज्ञायराजानमनुमा
न्यच ॥ पर्यपृच्छन्महातेजाराज्ञःकुशलमव्ययं ॥ ७ ॥ अनामयंचराजेंद्रशुकःसानुचरस्यह ॥ अनुशिष्टस्तुतेनासौनिषसादसहानुगः ॥ ८ ॥ उदारसत्वाभिजनो
भूमौराजारुतांजलिः ॥ कुशलंचाव्ययंचैवपृष्ठावैयासकिंनृपः ॥ किमागमनमित्येवंपर्यपृच्छतपार्थिवः ॥ ९ ॥ शुकउवाच पित्राहमुक्तोभद्रंतेमोक्षध
र्मार्थकोविदः ॥ विदेहराजोयाज्योमेजनकोनामविश्रुतः ॥ १० ॥ तत्रगच्छस्ववैतूर्ण्यदितेहृदिसंशयः ॥ प्रवृत्तौवानिवृत्तौवासतेच्छेत्स्यतिसंशयं ॥ ११ ॥
सोहंपितुर्नियोगात्वामुपप्रष्टुमिहागतः ॥ तन्मेधर्मभृतांश्रेष्ठयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ किंकार्यंब्राह्मणेनेहमोक्षार्थश्चकिमात्मकः ॥ कथंचमोक्षःप्राप्तव्योज्ञाने
नतपसाथवा ॥ १३ ॥ जनकउवाच यत्कार्यंब्राह्मणेनेहजन्मप्रभृतितच्छृणु ॥ कृतोपनयनस्तातभवेद्देदपरायणः ॥ १४ ॥ तपसागुरुव्रत्याचब्रह्मचर्येणवावि
भो ॥ देवतानांपितॄणांचाप्यनृणोत्थनसूयकः ॥ १५ ॥ वेदानधीत्यनियतोदक्षिणामपवर्ज्यच ॥ अभ्यनुज्ञामथप्राप्यसमावर्तेतवैद्विजः ॥ १६ ॥ समावृतश्चगार्ह
स्थ्येस्वदारनिरतोवसेत् ॥ अनसूयुर्यथान्यायमाहिताग्निस्तथैवच ॥ १७ ॥ उत्पाद्यपुत्रपौत्रंतुवन्याश्रमपदेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्यथाशास्त्रमर्चयन्नतिथिप्रियः ॥ १८ ॥

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यत्कार्यमित्यादिनाव्रतीभूत्वागृहीभवेद्गृहीभूत्वावनीभवेद्वनीभूत्वाप्रव्रजेदितिश्रुत्युक्तःक्रमसमुच्चयपक्षोद
र्शितः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥